

συνέχειαν μαζί, διὰ τοῦτο σᾶς πα-
ρακάλῳ ... νὰ παύσῃ ἡ μεταξύ ἡ-
μῶν σχέσις.

ΣΜΙΘ.—Ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμεῖτε... Λοι-
πὸν χαίρετε.

ΜΙΣ ΜΑΡΙ.—Υγιαίνειτε.

Ὅταν νεᾶνίς τις εἶπῃ πρὸς τὸν φί-
λον αὐτῆς, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διαλύσῃ
τὴν μεταξύ των φιλίαν, ὁ φίλος ἀνα-
χωρεῖ χωρὶς νὰ προσφέρῃ λέξιν.

Ἡ ἐλευθερία τῶν νεανίδων ἐκτείνε-
ται ἔτι περισσότερον· ἡ μνηστὴ δύνα-
ται νὰ εἶπῃ πρὸς τὸν μνηστῆρα αὐτῆς,
— « δὲν σὲ θέλω, θὰ λάβω ἄλλον σύ-
ζυγον· εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἴμεθα μεμνη-
στευμένοι πρὸ τριῶν ἐτῶν· εἶσαι πολὺ
καλὸς, ἀλλὰ δὲν σὲ θέλω. »

Ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται, ἀποθνή-
σκει πολλάκις τῆς λύπης, ἀλλὰ δὲν
ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ.

Ἄν ὅμως ὁ μνηστὴρ ἐγκαταλείψῃ
τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, πάντες τὸν κατη-
γοροῦσι, καὶ ἂν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἀδελφὸς
τῆς νεάνιδος κακοποιήσωσιν αὐτὸν, ὁ-
λος ὁ κόσμος ἐπιδοκιμάζει τὴν διαγω-
γὴν των ταύτην.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Καλὸν ἤθελεν εἶσθαι,
ἂν καὶ παρ' ἡμῖν ὑπῆρχον τοιαῦτα ἔθι-
μα· ἀλλ' ἐπειδὴ, δυστυχῶς, δὲν ὑπάρ-
χουσι, παρακαλοῦμεν τὰς νεανίδας μας
νὰ μὴ ἐξέρχωνται μόναι· ν' ἀποφεύγω-
σι δὲ τὰς πολλὰς σχέσεις, καθότι ἂν
συμβῇ δυστύχημά τι ἐκ τῶν σχέσεων
αὐτῶν, τὸ κακὸν ἀποτέλεσμα θέλει ἐ-
πισκῆψῃ κατὰ τῆς κεφαλῆς των, ἐνῷ
ὁ νέος μας θὰ γελᾷ καὶ θὰ ἐξακολουθῇ
τὸν ἐλεύθερον αὐτοῦ βίον· καὶ τὸ χεῖ-
ριστον, θέλει ἀπρκτήσει καὶ τὸ μέγα
τοῖς νέοις ἐλάττωμα, τὸ νὰ θεωρῇ δη-

λαδὴ τοῦ λοιποῦ ἑαυτὸν Νάρκισσον,
διότι κατῶρθωσε νὰ ἐξασκήσῃ ὅλοσ-
χερῶς τὴν ὑπουλότητά του ἐπὶ τῆς
καρδίας μιᾶς ἀθῶας κόρης!

Ἡ ΚΟΡΙΣ (Κόριζα.)

—Βλέπεις, φιλτάτη μου Κυρία, αὐ-
τὸ τὸ ζώφιον; — αὐτὸ εἶναι τὸ βρο-
μερὸν καὶ ἀχρεῖον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
ἀναισχύντως καὶ ἀνερευθριάστως
κατατρώγει τὸ τρυφερὸν καὶ λευκὸν
σου δέρμα καὶ ἐκμυζᾷ τὸ γλυκὺ αἷμά
σου· — αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον
δὲν σ' ἀφίνει νὰ κοιμηθῇς, τὸ ὁποῖον σὲ
ταράττει ἐν τῷ μέσῳ τῶν γλυκυτέρων
σου ὁνείρων· — αὐτοῦ τοῦ βδελυροῦ ὄν-
τος, αὐτοῦ τοῦ κακοῦ ἐχθροῦ σου τὴν
καταγωγὴν θέλω σοὶ περιγράψῃ· ὕψε-
ρον θέλω σὲ διδάξῃ καὶ τὸν τρόπον τοῦ
νὰ ἐξαφανίξῃς καὶ αὐτὸ καὶ ὅλον αὐ-
τοῦ τὸ συγγενολόγιον.

Νομίζω ὅτι σὲ βλέπω κινουσαν τὰ χρυ-
σᾶ σου χεῖλη καὶ ἐτοιμαζομένην νὰ μοὶ
εἴπῃς, — « τί μὲ μέλλει νὰ μάθω περὶ
τῆς καταγωγῆς τῆς κόρεως, ἀρκεῖ νὰ
μάθω πῶς νὰ τὴν φονεύω. » — Αὐτὸ
εἶναι βεβαίως τὸ κυριώτερον, ἀλλὰ
κακὸν εἶναι νὰ ἔχῃ γνῶσιν ὁ ἄνθρωπος
καὶ τῶν ἐλαχίστων καλῶν πραγμάτων;

—Τὸ καλὸν ὅσω μικρὸν καὶ ἂν ᾦναι, εἶναι πάντοτε μέγα διὰ τὴν ὠφέλειάν του, καθὼς τὸ μικρὸν κακὸν εἶναι πάντοτε μέγα διὰ τὴν βλάβην του. —

—Καὶ πρῶτον θέλω σοὶ εἶπει ὅτι τὰ τοιαῦτα ζώφια καλοῦνται ἔντομα, ἡ δὲ λέξις αὕτη εἶναι σύνθετος ἐκ τῆς προθέσεως ἐν καὶ τῆς λέξεως τομή, διότι εἰς ὅσα τεμάχια καὶ ἂν διαιρέσης τὸ ἔντομον, ἕκαστον τεμάχιον ἔχει ἰδίαν ζωήν. —Τὰ ἔντομα κατέταξαν οἱ Ζωολόγοι εἰς ὀκτὼ τάξεις, τουτέστιν, εἰς Κολεόπτερα, Ὀρθόπτερα, Ἡμίπτερα, Νευρόπτερα, Ὑμενόπτερα, Λεπιδόπτερα, Πιπιδόπτερα, καὶ Δίπτερα.

—Αἱ κόρες ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν Ἡμιπτέρων καὶ εἰς τὸ σύστημα τῶν Ἑτεροπτέρων, οὕτω καλουμένων, ἐκ τῆς λέξεως ἕτερος (διάφορος) καὶ πτερόν, διότι τὰ ἔντομα ταῦτα ἔχουσι τὰ ἑλυτρα (α) αὐτῶν κατὰ τὸ ἄνω ἡμισυ τραχέα, διαφανῆ δὲ κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος. —Εἰς τὸ τμήμα αὐτὸ ὑπάρχουσι δύο οἰκογένειαι αἱ Γαιοκόρες καὶ αἱ Ὑδροκόρες· αἱ πρῶται διαιροῦνται εἰς τὰς κυρίως κόρες καὶ εἰς τὰς κόρες τῶν δασῶν ἢ πεντάτομα· αἱ δευτέραι ζῶσι τὸ πλεῖστον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

—Ἀλλὰ βλέπω ὅτι ἐξηλθον τοῦ προκειμένου, καὶ νομίζω ὅτι ἡ φίλη μου ἀρχίζει νὰ τὰ καταβάλλῃ· καὶ δὲν ἔχει ἄδικον, καθότι ἐνταῦθα πρόκειται νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν κοινῶν κόρων, περὶ τῶν κατὰ τὸ θέρος ἀδιασπάρτων ἡμῶν φίλων· περὶ αὐτῶν ἐνδιαφερόμεθα· περὶ τῶν ἄλλων, τίμας

μέλλει; ἄς ζῶσιν εἰς τὰ δάση τῶν ἡ ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῶν.

—Αἱ κυρίως κόρες, ἄς οἱ Ζωολόγοι κατέταξαν εἰς ἰδιαιτέραν τάξιν τοῦ γένους τῶν Ῥεδυθίων, καλουμένου κοριοειδοῦς, ἔχουσι σῶμα ὠοειδὲς καὶ συμπεπιεσμένον, κεράτια ἔχοντα τὴν πρώτην διάρθρωσιν βραχεῖαν, τὴν δευτέραν καὶ τρίτην λεπτὴν καὶ μακράν· ἡ ὀπὴ τῆς θηλῆς τῶν συνίσταται ἐκ τριῶν ἀρθρώσεων· τὸ ἄνω αὐτῶν χεῖλος (μάσταξ) εἶναι μακρὸν καὶ λήγει εἰς κεντητήριον· αὐταὶ εἰσιν ἐστερημέναι πτερύγων καὶ ἐλύτρων.

Ὁ ἐρεθισμὸς, ὃν προξενεῖ τὸ δῆγμα τῶν ἐντόμων αὐτῶν ἀποδίδεται εἰς ὑγρὸν τι διαθρωπικόν, ἐκκρινόμενον ἐκ τῶν σιελογόνων ἀδένων τῶν. —Τὰ ἔντομα ταῦτα δύνανται νὰ ζήσωσιν ὅλον ἔτος ἄνευ τροφῆς.

Πολλὰ μέσα μεταχειρίζονται πρὸς ἐξαφανισμόν τῶν ἐνοχλητικῶν αὐτῶν φίλων. Ἐκτὸς τῆς καθαριότητος, ἧτις εἶναι τὸ πρῶτιστον, δυνάμεθα νὰ πλύνωμεν τὴν κλίνην καὶ τοὺς τοίχους διὰ τῆς οὐσίας τῆς τερεβενθίνης (essence de térébenthine), ἢ διὰ διαλύσεως εἰς οἶνόπνευμα διττεγγλωρίου ὕδραργύρου (deuto-chlorure de mercure—Sublimé corrosif.)

Λ: Διττεγγλωρίου ὕδραρ. γραμ. 1.
διάλυσον εἰς
οἶνοπνεύματος οὐγγ. 8.

Αὐτὰ τὰ δύο μέσα καὶ μάλιστα τὸ τελευταῖον, εἰς τὰ ἀσφαλέστερα· ἀλλὰ σὲ συμβουλεύω νὰ μεταχειρίζεσαι τὸ ὑγρὸν αὐτὸ μετὰ μεγίστης προσο-

(α) Σκέπασμα σκληρὸν καὶ τραχὺ, τὸ ὁποῖον καλύπτει καὶ προφυλάττει εἰς τὰς κολεόπτερα καὶ ὀρθόπτερα τὰς κατωτέρως πτέρυγας.

χῆς, καθότι εἶναι δηλητήριον. — Τινὲς μεταχειρίζονται πρὸς ἐξαφανισμόν τῶν ἐντόμων αὐτῶν καὶ τοὺς ἀτμοὺς τοῦ θείου, τοῦ μηδικοῦ σιλφίου (asafœdita), καὶ τινῶν φυτῶν, ὡς τοῦ λεπιθίου (passerage), τῆς κοριόφυγος (cimicaire) κτλ. ἀλλ' εἶναι δυνατόν νὰ ὑποφέρῃς τὴν ὁσμὴν τοῦ θείου, καὶ μάλιστα τοῦ μηδικοῦ σιλφίου, δηλαδή τοῦ σεῖ τὰ ν-μ πο κο ὤ;

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

Ὁ Ὀψιπλόυτος.

Σὲ ἀπαντᾷ καθ' ὁδόν, προσποιεῖται ὅτι δὲν σε γνωρίζει, συστέλλει τὰ βλέφαρά του, ἀλλὰ μόλις καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου κατορθώνει νὰ ἐπαναφέρῃ ἐν τῇ μνήμῃ του ὅτι σε εἶδεν εἰς τι μέρος, ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται ποῦ λησμονεῖ τοὺς γονεῖς του· ἂν τὸν ἐρωτήσῃς περὶ τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐξαδέλφου, σοὶ λέγει, « ναι, ἔχω μικρὰν συγγένειαν μετ' αὐτοῦ. » Ἡ τροφή του εἶναι πάντοτε λεπτή καὶ ἐκλεκτή. Τὰ φασούλια ἐπιβαρύνουσι τὸν στομάχον του· τὰ πράσα, ἔχι νὰ τὰ φάγῃ, ἀλλὰ ν' ἀκούσῃ μόνον τὸ ὄνομα αὐτῶν δὲν ὑποφέρει. — Ἡ μήτηρ τῆς Ἑλένης, ἐπειδὴ ἀγαπᾷ τὰ χρήματα, ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν κάμῃ γαμβρόν της. « μοι φαίνεται, λέγει οὗτος, παράδοξον, πῶς ἡ Κυρία αὕτη ἐφαντάσθη ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ νυμφευθῶ ἐγὼ τὴν κόρην της! μετ' ἐξήτησαν τόσαι καὶ τόσαι, καὶ πάλιν τὸ ἐσυλλογίσθη, καὶ δὲν τὸ ἐσυμβίβασα, τώρα ἔρχεται καὶ αὕτη μετ' ὁ μὲν τὸν κάμῃ γαμβρόν της καὶ αὕτη νὰ μοὶ προτείνῃ τὴν θυγατέρα της διὰ σύζυγόν μου! » — Ὄταν περιπατῇ, νομίζει ὅτι οἱ πάντες τὸν βλέπουσι, τὸν θαυ-

μάζουσιν, ὅτι λέγουσι, « τί νέος! » — Ὁταν ὁμιλῶν λέγει, τὸν Πλάτων, νομίζει ὅτι τὸν φρονοῦσι σοφόν. — Εἶναι ὀλίγον φαλακρὸς, λέγει ὅτι οἱ μεγάλοι ἄνθρωποι εἶναι φαλακροί. — Ὄταν εἰσέρχεται εἰς συναναστροφὴν τινα καὶ βλέπει ὅτι οὐδεὶς ἐγείρεται ἵνα τὸν χαιρετήσῃ, ἀποδίδει αὐτὸ εἰς τὴν κακίαν τῶν ἀνατροφῶν. — Ὁ ῥάπτῃς του εἶναι εἰς Παρίσιους, διότι ἐδῶ δὲν ἔμαθον εἰσέτι νὰ ῥάπτωσι μετ' τέχνην. Τὰ ὑποδήματά του, δὲν κατάρθωσεν ἀκόμη νὰ ἐπιτύχῃ ὑποδηματοποιὸν, ὅστις νὰ τὰ κατασκευάζῃ ἀναλόγως τοῦ μικροῦ του ποδὸς, ἀλλὰ τὰ κάμνει πλατέα, καὶ ἐξέχοντα ὀλίγον μετὰ τοῦ πρώτου ὁστοῦ τοῦ μεταταρσίου καὶ τῆς πρώτης φάλαγγος τοῦ μεγάλου δακτύλου· τοῦ λοιποῦ θὰ γράψῃ εἰς Παρίσιους, ἵνα καὶ αὐτὰ τῷ στέλλωνται ἐκεῖθεν. — Κοιμᾷται μετὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ ἐξυπνᾷ περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐπιούσης, λόγον δὲ δίδων εἰς τοῦτο, ὅτι οἱ ἐργάται καὶ οἱ πρόστυχοι ἄνθρωποι ἐγείρονται τὰ χαράγματα.

FAZETTA.

Ἡ ἐφημεριδογραφία ἦν γνωστὴ τοῖς Σίναις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Οἱ Σίναι μέχρι τῆς σήμερον δημοσιεύουσι καθ' ἑκάστην τὴν αὐτοκρατορικὴν, λεγομένην, ἐφημερίδα κατὰ διαταγὴν τῆς αὐλῆς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἰταλία ἦτο τὸ κέντρον τῶν Εὐρωπαϊκῶν διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, ἐφάνη πρώτην φορὰν εἰς τὴν Βενετιάν ἡ καλουμένη Γαζέττα, τὸ ὄνομα αὐτῆς λαβοῦσα ἐκ μικροῦ τινος νομίσματος ἀξίας ἐνὸς περιποῦ ἐβδόμου τοῦ γροσίου, ὀνομαζομένου γαζέττα, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἐπωλεῖτο.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ ἱατρὸς Θεόφραστος Ρενωδότος ἐπιθυμῶν νὰ τέρπῃ τοὺς ἀσθενεῖς αὐτοῦ συνέλεγεν εἰδήσεις ἐκ διαφόρων